

Primer de tot vull agrair a la Diputació de Lleida la realització del Premi Pica d'Estats. Penso que és un gran ajut per les noves iniciatives turístiques de la província. En el meu cas, ha estat com un cop d'aire fresc, de reafirmació amb el projecte "Ramat de camins". M'ho prenc com unes paraules d'ànims d'un amic, dient-me: "va, tira endavant, que això promet!".

Aquest agost farà 60 anys de l'inici d'aquesta ruta. Tot va començar quan Camilo José Cela i Josep Maria Espinàs van arribar amb tren a la Pobla de Segur a l'agost del 1956. Després de fer durant deu dies un viatge a peu, cadascun va escriure el seu llibre. Al cap de cinquanta anys, l'escriptora Núria Garcia Quera va seguir les seves passes pels camins vells de les comarques del Pallars Jussà, Pallars Sobirà, Val d'Aran i Alta Ribagorça, publicant el seu llibre, "Nou viatge al Pirineu", l'any 2012.

Per tant, he d'agrair a molta gent el seu esforç i la seva feina, gràcies a la qual jo ara puc comercialitzar la ruta «Ramat de Camins». Entre aquestes persones vull destacar:

- a la Núria Garcia Quera, ella és la creadora de la ruta i la persona que més em recolza i m'anima a tirar endavant cada dia
- també a l'Eva Tarragona i Vanessa Freixa de l'empresa Montanyanes per la seva visió i dinamització del territori
- a l'Arcadi Castillo, Pere Porta i tota la gent que treballa a l'IDAPA, pel seu recolzament
- al Marc Garriga del Parc Natural de l'Alt Pirineu, per la seva ajuda amb el manteniment dels camins
- al Josep Lluís Piqué, del Consell Comarcal del Pallars Sobirà, pel seus rucs catalans
- al Pepo Foz, de l'agència de viatges Outdoor Adventour, per creure en mi
- als fotògrafs que desinteressament han deixat les seves fotos per a la web
- i, evidentment, a la meva família

No vull deixar passar l'oportunitat de tenir un micròfon i la vostra atenció per a realitzar una reflexió.

Actualment s'està fent una aposta pel turisme sostenible, i principalment pel senderisme. La ruta "Ramat de Camins" passa per 70 pobles de quatre comarques, trepitjant una xarxa de camins vells de més de 300 km. Aquest camins vells eren la xarxa viària que utilitzaven els nostres padrins per moure's entre els pobles, anar al metge o al mercat.

Degut a la crisi, hi ha molt pocs recursos per al manteniment d'aquests camins vells, la qual cosa significa que els camins s'estan deteriorant. Això és un problema greu pel territori, ja que estem perdent un recurs turístic i patrimonial.

Com volem que el turista tingui una experiència satisfactòria, quan el ferm del camí està en mal estat o es perd perquè no es veuen les senyals degut a que les plantes han crescut, o el pal indicador ha caigut?

No sé quina és la millor solució, però crec que tant els ens públics com els privats hem de treballar per a resoldre aquest problema. Si els camins estan en bon estat, tothom hi sortirà beneficiat.

De moment des de "Ramat de Camins" estem engegant la iniciativa «Apadrina un camí!», a partir de la qual la gent pot apadrinar un tram de camí i col·laborar amb el seu manteniment.

Bé, moltes gràcies a tots per la vostra atenció. Espero que ens retrobem caminant i gaudint del nostre Pirineu.